

О. Отъ лицемѣріе.

И кога ся молишь, не бывай както лицемѣри-тѣ; защото тѣ обычатъ да си правятъ молбѣ-тѣ стояще по съборищата и по жглы-тѣ на улицы-тѣ за да ся явятъ на челоуѣцы-тѣ; истинѣ ви казувамъ, че примать заплатѣ-тѣ си. (Ст. 5.)

П. Кога правимъ лицемѣріе съ молитвы-тѣ си?

О. Когато молитвы-тѣ ни не произлизатъ отъ сѣрдце-то ни. Ако мыслимъ за други работы като правимъ молитвы, или ако не чувствуемъ въ сѣрдце-то си онова, щото говоримъ на Бога, то бывамъ лицемѣри. Ако ходимъ на черквѣ само защото сме научени да ходимъ, или защото други-тѣ ходятъ, или за нѣкоя другъ причинѣ, а не за да ся кланямы Богу съ духъ и съ истинѣ, то правимъ лицемѣріе.

П. Дѣ трѣбва да правимъ молитвы?

О. А ты кога ся молишь, влѣзь въ скрышнѣ-тѣ си стаичкѣ, и като си затворишь врата-та, помоли ся Отцу твоему, който е въ тайно, и Отецъ ти който види въ тайно, ще ти въздаде на-явѣ. (Ст. 6.)

П. Трѣбва ли ученици-тѣ Христови да ся събиратъ за молитвѣ?

О. Трѣбва, и тѣй да ся грыжатъ единъ за другый и да ся поощряватъ на любовь и на добры дѣла. “Да не оставямы събираніе то си, както иматъ обычай нѣкои си, но да ся подканямы единъ другый.” (Евр. 10; 25.) Но колко и да сѣ полезны и богоугодны такыва съединены молитвы, не бива да ся надѣваме само на тѣхъ, но трѣбва да правимъ и тайны молитвы.

П. Има ли полза отъ тайны-тѣ молитвы?